XIV. évfolyam. Czelldömölk, 1918. december 15. 50. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Czelldömölkön, ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

Országos

bajok mutatkoznak e szomoru, kihalt hazában! Az általános forrása a bajoknak egyelőre kifürkészhetetlen. Mindenkiben valami eltitkolhatatlan vágy kerekedik felül a gondolat mélységén, és ez a vágy: a teljes nyugalmat kivánja.

Hol vagy óh dicső béke hajnala? Mikor köszönteaz bennünket? Mikor tarod fel előttünk a valóságot?

Azok az utak, amelyek sötétekké lettek — vajjon világossá válnak-e?

A sok mindentéle bajok rettentő kinok között szorit magához bennünket!

Bizonytalanul állunk mindenben.

Semmi sem bizonyos, amit magunk körül látunk! Még az sem biztos, hogy élünk. Nem bizonyos a törvény, az utunk, az életünk; sőt a levegő sem bizonyos, mert az is telve bacillusokkal.

Ha valahová lépünk, félő, hogy leszakad alattunk a talaj.

Igaz, hogy nem illő panaszkodnunk, de végre is emberek vagyunk, olyan emberek, akik a legtöbb esetben csak türni voltunk kénytelenek. És mert türünk most is, tehát előreláthatólag a jövőben is türnünk kell.

A magyarnak a türelem volt a legszebb ékessége. Valamikor réges-régen 1526-ban a mohácsi vész utáni játék kesergő zenéje csendül meg fülünkben. Az ellenség muzsikája játszik és mi táncot járunk hozzá. A nagy szabadság ugyan megcselekedte azt, hogy a szegény muzsikus cigány éhen halhat — mert nótát húzni most csak azoknak van megengedve, akik a legujabb keringőt kedvelik.

Nem baj! Majd e busongás óráiban jön egy olyan muzsikus, aki minden keringőt el fog tudni játszani, mert a muzsika mellé, nem feltétlenül szükséges a táncos is.

Sok holnapon keresztül táncoltunk muzsika nélkül, a fagyos Kárpátokban, majd a lelkünket táncoltuk ki.

Az ilyen táncból nem kér a magyar többet. De iszen a nagyvilág tükrében sok szépet lehet látni, mert az egy csodatükör. Aki belenéz, az Dáriusnak, Krözusnak képzeli magát. De azután összetörik a csodatükör és a nagy vágyódások képzeletei megszünnek.

Mindenki parancsol. Mindenki hatalmat akar. A munkás kedv kihalni készül. Megbénult az államrend menete, mert sem ipar, sem kereskedelem nem juthat hozzá a rendes müködés teréhez. Nincs határozottság sem emberekben, sem jogrendben.

Olyanok vagyunk, mint a gazdátlan ebek, kóborlunk, minden cél nélkül.

Miben keressük mindennek okát? Ki felel a felfordult rossz emberek gazságaiért? Az országban mindenfelé — a megbizott rendnek őrei garázdálkodnak. A Nemzetőrség egyes detronizált lelkü gonosz elemei felülkerekednek és 4—5 vad náció, rettegésbe kergeti a város nyugalmát. Lövöldöznek és kifejezést adnak titkos vágyaiknak, a rablásnak, a zavarosban való halászásnak. A czelldömölki eset szomoru példát tár elénk. Ennek nem oka sem az elöljáróság, sem a parancsnokság. Dehát mégis ki volt oka a czelldömölki nemzetőrök felháborodásának? Néhány gonosz lelkülétü nemzetőr, akik arra törekedtek, hogy a rombolást és rablást elérhessék. A bolseviki bandák feltámadását elősegiteni igyekeztek.

Miért? Mert nem akarták megérteni a helyzet valóságát. Mert nem akartak megelégedni a kevesebb zsolddal. Mert azt akarták, hogy sok pénzt kapjanak örökké és szabadon garázdálkodhassanak.

A hatóság mindenhol nem lehet. A hatóság is emberekből áll és mindent a hatóság sem tud elintézni, hogy az mindenkit egyformán kielégitsen. A Nemzetőrség is úgy van, mint a társadalom bármely rétegén élő emberiség. A jobb elemek tisztán gondolkodtak, a czelldömölki nemzetőrség parancsnokai megtették kötelességüket és ugy Seidl főhadnagy, mint Karáth hadnagy, Parapatics István katonai bizalmi férfival mellettem állottak és igy történt, hogy

Lajos, a segéd ur.

— A »Kemenesalja« eredeti tárcája —

Irta: LÉNCZ GÉZA

Sok minden elmult . . . Három éve történt . . .

A postás bácsi azok közé a lelkiismeretesek közé tartozott, akik bizonyos menynyiségü spriccerek bekebelezése közben nagy előszeretettel feledkeznek meg a zubbony zsebébe csusztatott sürgönyről. Igy történt aztán ez esetben is, hogy délután 4 óra helyett éjjel kettőkor zörgetett ablakomon az öröm és bánat hireinek kékruhás hordozója. Mig aláirtam az átvételt, előkotorásztam a néhány borravalót s mig ideges nyugtalansággal bontogattam a táviratot, sok-sok minden haladt át agyamon. Miután elvből sorsjegyen nem játszok, igy milliós vagy százezres nyereményre nem számithattam. Itt csak halálról lehet szó. De ki? Lajoson akadt meg a gondolatom hirtelen, már elképzeltem a halálos ágyon, amikor a közben felbontott sürgöny rövid szövege igazat adott nekem. Lajos elment örökre . . .

Szép, fess, jó modoru fiu volt a Lajos. Nyilt tekintetü, semmi hamisság a nézésében. A nőknél hizelgő, kitartó udvarló, kedves tudott lenni. Ezért nagy szereneséje volt náluk. A lányok összevesztek egymással miatta, az asszonyok pedig nem egyszer rövidet húztak a férjuramtól — ő miatta. Mert hát nincs az a titok, amit a tyuk ki ne kaparjon . . . Lajos azon udvarlók közé tartozott, akik nem a házasság igérésével kezdik. Ő anélkül is kiküzdötte a nők kegyeit.

Mikor Lajos »fölszentelt« segéd ur lett, bucsut mondott kisvárosi szerelmeinek és Pozsonyba ment, ott olyan üzletbe került, ahol a főnök urnak szép, fiatal leánya volt. De a leányunak a mamája se volt éppen megvetendő, sőt — Lajos szerint — azon mamák közé tartozott, akik többet érnek a leányuknál. Volt aztán még az udvarban egy Tercsi nevü leány. Ez a házmesternének a leánya volt. Igy történt aztán, hogy a vidékről jött, szolidnak és szemérmesnek látszó, csinos kereskedő segédbe épen ugy belehabarodott a boltos kisasszony, mint a boltosné. De a legszerelmesebb a házmesterné leánya lett. Lajos oda volt a boldogságtól. Büszkén és önérzetesen állapitotta meg magáról, hogy szerencséje van. De hát Istenem, ezek a fiatal szerelmesek olyan ügyetlenek, hogy igazán vaknak kellene lennie a környezetnek, hogy észre ne vegyék. A segéd ur arra ébredt egy napon, hogy levelet kapott a főnök urtól: »Maradjon csak otthon. Itt van egy havi fizetés és egy kitünő bizonyitvány.«

Lajos nem ugrott a Dunába. Örült az egy havi fizetésnek. Legalább a Tercsit lesz miből a moziba és szinházba vinni. S amikor a turcsi orru, fekete haju kis tótleányt hazakisérte, vagy hozzájuk ment, a boltosné és leánya elfojtott szitkokat szórtak egyrészt a boltosra, miért küldte el a csinos segédet, másrészt a Tercsire. Milyen boldog lehet a nyomorult kis senki! Ilyen szép fiatalemberrel mehet sétálni, ide-oda.

Egy esztendő multva hazajött Lajos, egészen megváltozva, sokat veszitve a formájából. Kissé megesunyult, lesoványodott. »Ugy szöktem, mert azt akarták, hogy elvegyem«, mondotta. »Csak nem örültem meg, hogy husz éves koromban megnősüljek. Pláne öt.«

— De hát miért kezdtél ki vele? — kérdeztem tőle.

— Miért? Miért? Mert szamár voltam én is, meg ő is . . . Pedig nem jó vége lesz ennek, érzem. Azt mondta, önfejlikos lesz ha elhagyom.

a nemzetőrök gyülése rendben folyt le. Nemis volt itt Czelldömölkön olyasmi, ami hosszu beszédre volna érdemes. Az egész egy kis műfelháborodás volt, semmi más. Később már minden ujra rendben ment tovább. Azonban el nem felejthetem, hogy engem is le akartak tartóztatni azért, mert a szombathelyi nemzetőrök mámoros felfogása szerint, a letartóztatott renitens elemek bemártani igyekeztek engem is.

A szombathelyi nemzetőrök kitünően érezték magukat Czelldömölkön. A borvirágos jó kedv hatása alatt Korona-szállói lakásomon fegyveresen kerestek és szegény feleségem kétségbeesve szorongott a Korona szálloda szük folyosóján, mert a fegyvercsörtetés zajos borzadalmával jellemezni igyekeztek a szabadság nimbuszát.

Oh te szép magyar hazám! Sir árva lelkem, mert fáj . . . fáj, hogy vérző tested saját fiajd rágják.

Szünj meg végre te anarchizmus. Hozd el a béke szent reggelének isteni napját. Támaszd fel az igazi szeretet dicső napját. Az országos bajok szünjenek meg, legyen isteni sugalom a felzaklatott szivekben.

Késy János.

Krónika az Arany-parasztról.

Két ur beszélget a czelli piac-téren,
Igy tovább nem mehet, szól az egyik kérem,
Hogy a Koronánál elvásik a járda,
Ha ma is játszik a működvelő gárda.
Hogy igy megtudtam és másutt is hallottam,
Este hétkor én is, hát beállitottam.
Láttam *Árva Böskét*, sirni és nevetni,
Láttam a nézőket tapsolni, szeretni.
Ha megállna velem beszélni »egy szóra«,
Megkérdezném, hova lett a »fehér rózsa«.
Ámde attól félek, adta kis fruskája,
Hátha azt mondaná: »Mi gondja van rája«.
»Fórtelem« az, ahogy *Imre gróf*-csinálja,
Édes *Melittáját* sohse csókkal várja.
Pedig jól vigyázzon, mert a háztájára,
Ha igy megy, udvarló kerül nemsokára.
Szomszédom mondta, ki irigységtől kékült:
De kár, hogy az Imre grófnál kibékült.
Jaj, de gyorsan pereg a *Csiprithé* nyelve,
Azt hinné az ember, borral van tán kenve.
Pedig, hogy nem kéni, állitani merem,
Mivel Czifránét (vesztemre) ismerem.
Sokkal csendesebb a *gróf ur kis leánya*,
»Egyetlen bogara«, öröme, bálványa.
Szive fájó titkát Böskének se mondta,
Szivesebben vettük, mivel ugy dalolta.
Pompásan játszottak, hogy az szinte talány,
A kis *Juliska* s a *Zsuzska szobalány*,
Kivánok nekik is eleget a jóból,
Abból a bizonyos dalbeli »savából«.
Hallottam a *Básti Gyurkát* énekelni,
Huszárdolmányosan lattam járni kelni,
Hogy hangerejében nagy vala a bőség,
Bizonyithatja ott lent a nemzetőrség.
Jó szerepet kapott, mindenki belátja,
Könnyü, hisz a szerző a legjobb barátja.
Füzzük az urakat gyorsan egy csokorba,
Az öreg *Csetney* s *báró ur* jön sorba.
S hogy mi is hirdessük a demokráciát,
Egymás mellé irunk *inast* és *gróf fiát*.
Végül, kiket hoz az ingadozó lába,
Mátyás és *Majszter ur* »annak arányába«.
Hogy az uraknak se legyen háládatlan,
A Domonkosnak egy inditványt beadtam:
Adjon az uraknak kedvezményt, pieikét,
Számukra örökös »cinkotai itcét«.
Bocsássanak meg, hogy a humorom vékony,
De senkit sérteni nem vala szándékom,
Jó kivánságomért, (ne is legyen titok)
Az urak részéről hálára számitok.
Hogy pedig a hölgyek se üssenek agyon,
A becses nevemet kiirni nem hagyom,
Amde megigérem mindnyájuk kárara:
A viszontlátásra Karácsony napjara.

Cyrano.

Károsodás mindenfelé.

Sokan panaszkodnak és zugolódnak ma a nagy drágaság, a sokféle szükség és nélkülözés miatt, amik a megélhetést fölöttébb megnehezitik. Különösen sok a panasz ezek miatt a mi szegénysorsu embertársaink részéről, akik nagy szükséget szenvednek gyermekeikkel együtt nemcsak élelmi szerekben, de különösen most — a téli időszak beálltával — ruházatban és tüzelőanyagban is, annyira, hogy igazán szánakozó részvéttel kell gondolnunk az ő nehéz sorsukra és amennyire lehetséges, kész segedelmet is kell nyujtannunk az erőtelen és keresetképtelen emberekhez, hogy közöttünk éhészen el ne fogyatkozzanak és azon jogos vádat ne emelhessék ellenünk, hogy midőn nyomoruságuknak idején segedelemért kiáltottak hozzánk, kiáltásukat nem hallgattuk meg.

Azonban van az éremnek egy másik lapja is, amelyre a szegénysorsu, de a munkát még jól elbiró embertársainknak okulása végett az van fölirva: »Segits magadon, az Isten is megsegit«. A mi — tudvalevőleg — azt jelenti, hogy használják a munkára rendelt napókat és erőiket jó és hasznos munkáknak végzésére, mert az ő jó munkáiknak azon jó jutalmát veszik, hogy jó munkájuknak jutalmából — becsületes keresményükből magukat és háznépüket könnyebben eltarthatják és kielégithetik, úgy, hogy aztán mindjárt enyhül házuknál a szorongató szükség és kevesebb lesz ajakaikon a panaszos zugolódás, de több lesz szivükben a megelégedés.

Ha ellenben a munkára hivatott kezek tétlenkednek, mint mostanában sokaknál látjuk, akkor bizony ebből nagy károsodások származhatnak úgy a szegénysorsuakra, mint a jobb móduakra és általában az egész társadalomra. Ne menjünk messze a bizonyitó példákért, itt közelünkben is megtaláljuk azokat. Kösségünk határában, valamint a szomszédos Merse, Sömjén, Mihályfa, Ság, Izsákfa, Kisköcsk községek határában nem százakra és ezrekre, de — sajnos — százezrekre menő károsodásokat láthatunk a miatt, hogy a cukorrépa még mindig táblaszám a földben van és ugy látszik, ott a földben is vész el, mert a munkára hivatott, fiatal, erős kezek nem mozdulnak annak kiszedésére és ama nagy értékeknek megmentésére. A seprőnek való cirokból is legalább 15—20 hold még a lábán áll, vagy kévékbe kötözve ott rothad el a földön, mert nem sietnek az emberek, hogy azt betakaritsák és azután seprőnek feldolgozzák. Bokod-puszta határában 20—25 hold gyönyörű, egészséges burgonya várja még mindig a szedőket, de ha ezek nem mennek, amig mehetnének, bizony ott vész és ott pusztul el az a sok ezreket érő, sok szép, egészséges burgonya. Oh pedig de kedvesen fogadott jó eledel lenne az a burgonya most a télen sok szükölködő háznépnek számára.

Károsodást, nagy károsodást láthatunk mindenfelé.

És az ilyen károsodásokból nemcsak a mezőgazdaságoknak birtokosait érik veszteségek, de szegényebb lesz az a mezei munkás

---

Pár napig ugy látszott, hogy szomoru volt, de aztán az ujabbak, a régiek elfelejtették vele a kis tót leányt. Néhány levelet váltottak s Lajos megirta, hogy többet neki ne irjon. Semmi közük egymáshoz. Erre a válasz egy gyászszegélyes levél volt. Hosszan, szarkalábos betűkkel, tótos kifejezésü irással volt tele a nyolcoldalas levél, amelyből kisirt egy elhagyott, boldogtalan leánynak igaz szerelme, aki a szerelméért kész meghalni, amikor elhagyják. A levél végén igy bucsuzott:

»Most pédig Istén véléd, drága Lajoskám. Az Istén sohase ádjon nékéd szérénesét, mivél a hálálba kérgétéd a Tércsidét.«

Tehát a »draga Lajoskám« után mindjárt átkoz is az életunt Tercsi. Ezt nem is lehetett tőle rossz néven venni. Lajos nem vette komolyan e fenyegetést a halállal, hiszen hányan mondták már neki ezt, ha arról volt szó, hogy otthagyja őket. Tercsi azonban beváltotta a szavát: gyufát ivott és meg is halt . . .

Mintha csak a kis házmesterleánynak az átka kisérte volna Lajost az élet göröngyös utjain . . . Leszámitva a nőket, nem volt szerencséje soha sehol. Igy járt a nősüléssel is. Az egyenruhájában még kifogástalanabbul tess, csinos őrmesternek az lett a felesége, akit azelőtt sohase látott s akibe nem ő volt szerelmes, hanem megforditva. Ezek a házasságok a legboldogtalanabbak. Az első hetekben, egy balon önagysága »kikezdett« egy tiszttel, amiért Lajos féltékenységi jelenetet rögtönzött s otthagyta a feleségét a balon — egyedül. Aztán ami következett, az mind annak a dokumentuma volt, hogy Lajos egy boldogtalan férj. Buskomor lett, kimaradozott, beteg lett. Hiányzott a hűséges élettárs, aki helyett egy tessék-lássék módjara ápoló feleség igyekezett azon nem lenni, hogy meggyógyuljon. Az érzékeny, jószivü Lajos látva e közönyt, képes volt betegágyából felkelni s keresni az orvossagot, amely sietteti a halálát. Nem egyszer egész éjjeleket átlumpolt betegen. »Meg akarok halni minél előbb!« — mondotta többször barátainak az egykor daliás s most roncsa lett fiatalember.

A vonat elrobogott Lajossal Debrecenbe. »Latom, hogy igy nem gyógyulok meg, tejet fogok inni bor helyett, különben a szanatoriumban ugy sem ihatok, csak amit elöirnak. Mégis csak szebb az élet, mint a halál . . .«

A vonat összerázta. A szanatorium fehér ágyán feküdve, egy óra mulva pap állott előtte, miután az orvos azt mondta, nem éri meg a reggelt. Lajos erről mit sem tudott és mikor a papot megpillantotta, mintha csak a halált látta volna meg. Föl akart ugrani, de visszahanyatlott és kiabált:

— Meg akar gyóntatni tisztelendő ur? Én nem akarok meghalni! . . . Éni akarok, élni! . . . Gyógyitsanak meg . . . Hol a doktor . . . Nem akarok meghalni! . . .

Nagy nehezen tudta csak a tisztelendő megnyugtatni, hogy itt mindenkit meggyóntatnak, aki idején. Aztán meggyónt, fölvette az utolsó kenetet. És amint a doktor mondta, nem érte meg a reggelt. »Jaj Istenem!« — ez volt az utolsó szava.

S a felesége, akinek nagy része volt abban, hogy a szegény, derék fiu lelke idő előtt elszállt örökre, halála után se mutatott részvétet. Tetteteit sajnálattal irt róla, ugy mintha pl. irunk egy ismerősünkről, aki elutazik, mondjuk Budapestre, de pár nap mulva visszajön.

S amikor jó Lajos bátyámmal gondolatban foglalkozom s megállapitom, hogy okosabban tett volna, ha lopott, titkos, vagy megfizetett szerelmeit nem cseréli fel ez asszonnyal, — ugyanakkor megjelenik előttem a kis tót lánynak a Lajos által mutatott fényképe, a gyászos levele, az utolsó szavakkal: »Az Istén né ádjon szérénesét nékéd.«

is, aki munkája által szépen keresheine magának és családjának, de mert nem dolgozik, hát nem is keres, sőt szegényebb lesz maga a társadalom is, mert ha a mezőgazdasági terményeknek — a burgonyának, a cukorrépának egy jó része a földben vész, bizony a másik részét annál drágábban kell majd megfizetnünk akár burgonya, akár cukor alakjában.

Sok nagyobb mezőgazdaságban a jármos jószág nagy része már hetek óta az istállón hever, mert nem akad munkás, aki azokat járomba fogja és azokon a tavasszra szóló szántást és egyéb mezőgazdasági munkát elvégezze, azért előreláthető az a károsodás is, amely ebből folyólag majd a népességet éri, mert régi igazság, hogy amilyen a munka, olyan a jutalma.

Károsodás és károsodás fenyeget minden oldalról. Fel azért a munkára fiatal, tetterős karokkal, hogy a mezőgazdasági termenyekből megmentsék azt, ami még megmenthető. Az egész társadalomnak használ, aki azokat a kárbavesszéstől megmenteni iparkodik.

Évfordulón . . .

— Emlékezés egy »Hős«-re. —

Te voltál az éltem napja-melege
Voltál szivem reményteli kék ege . . .
Sóhajba fúl! . . . . akkor is azt rebegi:
Csak egyedül hű lelkedet szereti.

Mit használ! — ha nem a Tied lehettem,
Gyászba borult még az Ég is felettem,
Elvált utunk. Tán elvagyok feledve
Hisz már a sir mélyébe vagy temetve.

Egyszer láttalak! s örökre bucsuztunk . . .
Rózsák helyett, tövist termett az utunk
Temettelek . . . mostohe volt a világ;
Megtört szivem fájdalmában felkiált:

Élj boldogul! ezt kivántam igazán
Reménységed valóra vált hajnalán . . .
De ah! letünt boldogságod csillaga:
Rád borult egy hideg-sötét éjszaka.

Dalos madár azt énekli az ágon,
Te voltál a legjobb e nagy világon!
Halálod is hős volt, mint Te magad
Hazánk szent oltárán vagy Te áldozat.

Jóság volt az egész szived, alakod
Ezért lettem elválaszthatatlan rabod,
Fá a szivem . . . bánat tépi-hervasztja
Csak »Emléked« enyhiti-vigasztalja.

Isten veled! Álmodj tovább boldogan . . .
Ha fájt szived... meggyógyult már ott alant.
Zavartalan pihenj babéraidon
Meg ne érezd az én néma bánatom!

Könnytengerré lett a szivem bánatja
Csak egyedül a jó Isten láthatja;
Hervadhatlan koszorú van sirodon
Mit Rád emlékezésül a lelkem fon . . .

— — —

Hogyha van szív, aki Téged hőn szeret,
Soh'se feledd azt a drága hű kebelt
Áldd a lelkét, áldd a lába nyomát is
Eltemetve még a haló porát is!

— ?

HIREK.

Konferencia beszéd. A mai konferencia beszéd tárgya: Krisztus személye a modern tudomány megvilágitásában! D. u. 3 órakor a plébánia templomban dr. Kühár Flóris plébános azokat a problémákat tárgyalja, amelyek a kereszténység gondolkozásának központjában állanak. Az érdeklődők a sorozatos konferenciára ezuton is szivesen láttatnak.

A czelldömölki járás egész közönségének örömére történt, hogy az általános kivánságnak teljesedésbe ment. Tudniillik a multkori számunk egyikében jeleztük, hogy Somogyi Aladár tb. főszolgabirónkat a szentgotthárdi járás főszolgabirói hivatalához helyezte át Vasvármegye főispánja. Amint értesülünk, a főispán ugy intézkedett utóbb, hogy tekintettel a járás amugy is szorgos körülményeire, Somogyi Aladár tb. főbirónkat továbbra is Czelldömölkön kivánja hagyni, ami nemcsak a járásnak adott megnyugtatást, de egyszersmint a közigazgatás terén is megelégedést keltett. Kivánjuk is teljes odaadással, hogy a közérdekek mindenkor maradjanak előtérben, és az emberi szorgalom megnyilatkozása értékelve is legyen. Somogyi Aladár tb. főszolgabiró azon idő alatt, melyet közöttünk eltöltött, csak a közmegelégedést szolgálta. — Egyéniségének igazi egyszerüsége minden oldalon szeretetet biztositott számára. A közügyek sohasem hozták ki őt sodrából. Soha nála ideges bánásmód nem volt tapasztalható. Egyformán tudott bánni az emberi tudás formájában mindenkivel. Az ügyes-bajos dolgok förgetegében sem jött ki soha sodrából. Épen ez volt azon szeretet, mely őt személyében körülvette hivatalának zordonságában. A szükes szürke hivatalos szobában sok ezer ügy fordult meg kezén, és sok-sok panasz nyert elintézést szelid szavai által. Őszinte örömünk az Ő itt, közöttünk maradása, amely mindnyájunk, igaz óhaja volt!

A népszövetség gyülése. A vasárnapi népszövetségi gyülésen nagyszámu közönség előtt fejtette ki dr. Kühár Flóris a népszövetség feladatait. Rámutatott arra, hogy a népszövetség támogatja a kormányt a helyzet konszolidálásában, a kerületi integritásért, egészséges birtokpolitikáért és a belső és külső békéért való küzdelmében. De egyuttal kifejtette azt is, hogy a kormányt támogató partok mindegyikével a részleges programban nem érthet egyet. A kormány sajtója érthetetlen módon csak a földbirtokról beszél, és sajtója hallgatta nagytőkéről, mely a háboru alatt rettenetesen elhatalmasodott. Rámutatott arra az uszitásra is, melyet a Népszava és egyéb lapok intéznek állandóan az egyház, a vallás, a hitvallásos iskola és a hitoktatás ellen. Rámutatott arra a terorra, mellyel a szociáldemokraták és radikálisok a sajtóban minden ellenkező véleményt elfojtanak és a szabad szervezkedést meggátolják. (Lingauer esete). Ezzel szemben a teendő: a népszövetség kibővitése, a katholikus autonomia megvalósitása, gazdasági szervezkedés a tisztességtelen kereskedelem ellen a Hangya szövetségben, a felekezetekkel való olyan együttműködés, amely Magyarországot megvédi a vallástalan áramlatoktól és megmenti a keresztény magyarságnak. Az előadást a közönség állandó helyeslése kisérte, mely végül lelkes éltetésbe tört ki. Az előadásról téves hirek kerültek forgalomba. Az előadó nem bántott senkit sem vallása sem faji hovatartozása miatt; nem is a kereskedelmet, itélte el, csak annak tisztességtelen kinövéseit és az ezek ellen való védekezésre figyelmeztetett. Furcsa, hogy egyesek, mikor a kereskedelem büneinek ostorozásáról van szó, az árdrágitásról, a lánckereskedelemről, a hadi szállitásból eredő óriási percentekről, mindjárt fajellenes izgatást látnak és zokon veszik, ha valaki ezt is megmeri mondani.

A czelldömölki választó kerület csütörtöki pártgyülésén a Károlyi párt megalakult. Dr. Porkoláb Mihály volt országos képviselőt ujra jelölte és ez alkalomból táviratot menesztettek a kormányhoz, melyben a párt elnöksége a következő táviratban üdvözölte Károlyi Mihály miniszterelnököt:

Nagyméltóságu
Károlyi Mihály miniszterelnök urnak
Budapest

Czelldömölki kerület választói mai népes függetlenségi pártgyülésünkön a Károlyi-pártot megalakitottuk, megszerveztük. Porkoláb Mihály volt képviselőt beszámolója alkalmából bizalmunkról biztositottuk és ujra jelöltük. Nagyméltóságodat pedig mély tisztelettel üdvözöljük, tántorithatlan bizalmunkról biztositjuk és honmentő munkájához Isten áldását kérjük.

Horváth János, pártelnök.
Biró István, pártjegyző.

Továbbá a párt Hock Jánosnak is meleg szavakban adott kifejezést érzelmeiről, amelyet a következő táviratban menesztettek:

Nagyságos
Hock János urnak
Budapest, Országház.

Czelldömölki kerület mai pártgyülésén a Károlyi-pártot megalakitottuk, szerveztük. — Porkoláb Mihály volt képviselőnket ujra jelöltük, mely alkalommal Nagyságodat mély tisztelettel üdvözöljük.

Horváth János, pártelnök.
Biró István, pártjegyző.

A nagyszamban megjelent közönség szives odaadással vette tudomásul a párt megalakulását, amely ugyanis a 48-as független eszméknek megnyilatkozása volt.

Halálozások. Zorden az élet minden perce, mert szomoruságot hoz még akkor is, amikor lelkünknek néhány vigasztaló szóra volna szüksége. Nem tehetünk ellene semmit, mert hiszen a halál könyörtelen, és viveti hálóját azokra is, akik szeretnének élni! Oh te gyönyörtelen élet, te milliók felett rendelkező hatalmas halál, mikor szünsz meg kegyetlenkedni? Ha végig tekintünk gyászrovatunk multján, tisztán ifju élet névsora tünik elénk és ezek felett lelkünk csak könnyezni tud! A jelen rovatunkban is szomoruan tünik fel az ifju élet pusztulása.

Rőfi Pál helybeli tekintélyes kereskedő fájdalomtól megtörten jelenti, hogy hőn szeretett neje, született Kanina Friderika, f. évi december hó 8-án d. u. 2 órakor életének 44-ik évében, boldog házasságuk 11 ik esztendejében a spanyol betegségnek áldozata lett, a rokonsága és szeretett férj bánatára elszenderült. Temetése folyó évi december hó 10-én délután volt nagy részvét mellett.

Benkő Károly helybeli ügyvédet nagy csapás érte, amennyiben szeretett vője Hőhn Vilmos uradalmi intéző folyó hó 6 án életének 55, boldog házasságának 23-ik évében rövid szenvedés után Törökbalinton elhalt. Temetése folyó hó 9-én d. e. 10 órakor volt Törökbalinton.

Nem régen történt, hogy a Klein Testvéreket nagy csapás érte. Hiszen elveszitették legöregebb testvérüket és ime ujra eljött a másik nagy csapás is, amennyiben az elhunyt fivérnek Endre fiát is elragadta a kegyetlen halál. Klein József nagybérló idősebb fia folyó hó 1-én 31 éves korában Budapesten elhunyt, a járvány vitte el ifju életét. Holttestét Pápára hozatták és folyó hó 3-án temették el nagy részvét mellett. A gyászoló család iránt óriási a részvét.

Egy kis ifju élet is elpusztult. Horváth Gyula helybeli pénzügyőri szemlész és neje Török Anna mélyen gyászba estek az által, hogy szeretett kis Gyula fiukat is elszólitá az angyalok kara. A kis 4 és fél éves Gyulát a spanyol járvány ragadta el. Temetése m. vasárnap délután háromnegyed 4 órakor le a Rákóczi-utcai gyászházból.

A spanyol-járvány miatt a jánoshazai iskolákban szünetel a tanítás.

A mai nőegyesületi gyűlésen, mely d. u. 4 órakor lesz a fiuiskola felsőtermében megtartva, Schmidt Miklós központi titkár tart előadást. Utánna Bán János fogja a modern gazdasági élet rugóit ismertetni. A gyűlés programja igen érdekesnek ígérkezik.

Az Evang. Nőegylet a mai napon d. u. 3 órakor az evang. iskola épületben közgyűlést tart, amelyre az Elnökség ez úton is meghívja bizalommal várja a t. egyleti tagokat, hogy a közgyűlés a Nőegyletre nézve fontos ügyekben végleges határozatokat hozhasson és hogy a Nőegylet maga elé kitűzött szép feladatát ez évben is végezhesse.

A vörös keresztegylet tegnap, szombaton tartotta meg fontos értekezletét, melyen az egész tisztikar kivétel nélkül lemondott. Részünkről ezen üdvös és hasznos intézmény megszűnése csak aggodalmat okoz szivünkben, mert széleskörű jótékony hatása igen sok esetben áldás volt a társadalomra.

Uj orvos Czelldömölkön. Dr Pintér Béla orvos Czelldömölkön letelepedett és orvosi rendelését a Korona szállodában levő lakásán már megkezdette.

Egyházashetyei nemzeti tanács ujjáalakulása. Impozáns népgyűlést tartottak Egyházashetyén dec. hó 10 én, amikor is tekintettel a hazatért nagyszámu katonakra, a Nemzeti Tanács ujból megalakittatott. A gyűlést Andalits Lajos körjegyző vezette be megnyugtató lelkes beszéddel, kérve a népet, hogy a mostani nehéz viszonyokban őrizze nyugalmát, emberi méltóságát s mutassa meg a nép, a mely most intenzivebben részt kíván az ország sorsa intézésében, hogy tud uralkodni a rossz indulatok felett s van ereje ahhoz, hogy a lelketlen izgatókat és rendzavarókat megfékezze. Ezek előrebocsátása után felhivta a népgyűlést, hogy a rend fenntartása, a polgárság érdekeinek védelme, a hatósági intézkedések igazságos végrehajtásának ellenőrzése, a közélelmezés támogatása céljából alakitsa meg ujból a Nemzeti Tanácsot, miután az első izbeni megalakulásánál csak a képviselőtestület és az előljáróság egészittetett ki a hazatért katonákból. Ezután Görög Imre katona ismertette ujból a Nemzeti Tanács szükségességét és rendeltetését és ezzel kapcsolatban a szervezkedés fontosságát, majd a hazatért katonák nevében hálás köszönetét fejezte ki a közszeretetnek és közbecsülésnek örvendő körjegyzőnek: Andalits Lajosnak s a vele működő előljáróságnak, akik a szörnyű háboruban a katonák hozzátartozóinak érdekeit a sok gyülölséses rendeletek tapintatos végrehajtásában mindenkor szivükön viselték, úgy hogy mindenki igenye, úgy a hadisegélyezés, mint a közélelmezés, gabona és liszt ellátás tekintetében a legmelláynyosabban intéztetett el, hogy panaszra ok nem igen fordult elő, s ha volt is, azonnal orvoslatott. A beszéd befejeztével a nép — a kik között nagy számban voltak nők is — lelkesen ünnepelték és eljenezték Andalits Lajos körjegyzőt s biztositották további ragaszkodásukról, megbecsülésükről. A nemzeti tanács a következő tagokból alakult meg: Diszelnök: Magyar János plébános, elnök: Vargyay Sándor, alelnök: Poma János, titkár: Császár Lajos, ellenőrök: Hetyei Kálmán, Gajger József, választmányi tagok: Szigeti Pál, Vas Antal, Szakáll József, Horváth Gyula, Németh József, Kereszturi József, Imre Antal, Varga János, Veszprémi József és Hetyei Gyula. A gyűlés folytatásaként Andalits Lajos körjegyző ismertette a népkormány földosztási munkatervezetet és végül tekintettel a közeljövőben megtartandó választásokra felhivta a vá[illegible] polgárokat, hogy miután az általános titk[illegible] választásjog életbe lépni, mindenki kö[illegible] a szivei sugallatát, hallgassanak meg [illegible] szónokot, tiszteljék mindenkinek a [illegible]nélyes elvét — meggyőződését, de mik[illegible] majd szavazni kell, minden földmi[illegible] [illegible]selőre szavazzon, aki a föld népének az érdekeit nemcsak hangoztatni tudja, hanem a nép akaratát érvényesiteni is képes. Ezzel a népgyűlés lelkes hangulatban a legpéldásabb rendben szétoszlott, szép példáját adván a munkás nép érdekeit gondolkodásának.

Áthelyezés. Kapi Béla dunántuli evang. püspök Szabó Gábor segédlelkészt ideiglenesen Körmendre helyezte át. Szabó Gábor ev. lelkészt szerettük, hiszen igazi szeretet áradozott minden szavában és igazán kivánjuk, hogy nemsokára ujból közöttünk legyen. A mai, vasárnapi szentbeszédet már Körmenden tartja és feltétlenül ott is osztatlan szeretet fogja körülvenni.

A Hangya részvényjegyzésének figyelmébe! A Hangya ideiglenes intézőbizottsága kér mindenkit, hogy a részvényjegyzést folytasa. Az intéző bizottság vár a végleges megalakulásra addig, amig a kereskedelmi árak bizonyos állandóságot érnek el. A részvények a két helybeli pénzintézetnél biztos letétben vannak.

A czelldömölki kath. legényegyesület olyan szép és nemes vállalkozást tűzött ki célul, amely vállalkozás csak jót jelent. Különösen ma, amidőn az emberi felfogás szerint, az eszmék világát éljük. Nem a tulsóságokra helyezkedve, de igenis a normális viszonyok táplálását tartva szem előtt — a szociális eszméket tekintve, a középutat óhajtja betartani. Mindenkinek érdekeit szem előtt tartva, arra törekedik, hogy nem tesz kivételt emberi szempontból és csak a tiszta jelent szolgálja. Ebből kifolyólag épitő előadásokat rendez az ifjuság lelki és szellemi felépitésére. A karácsonyi ünnepekre Rátkay gyönyörű népszinművét adják elő a Korona emeleti termében a Felhő Klárit. Jegyeket már a héten előre lehet váltani Dinkgreve Nándor papirkereskedésében. A helyárak külön jelezve lesznek.

Orvosi hir. A napokban elhunyt dr. Windholcz Zsigmond volt szombathelyi orvos rendelőjét (Erzsébet királyné u. 22, telefon: 317) röntgen és orvosi vegyi laboratoriumát vője: dr. Csató Lajos egyetemes orvostudor, ki az elhunytat betegsége alatt már helyettesitette, átvette.

Harisnyafejlésüket olcsón és szépen készitek, Kényi József Czelldömölk, a Japán kertnél.

Köszönetnyilvánitás.

Hőn szeretett feleségem elhunyta alkalmából az irántam részvétet igen nagy mérvben nyilvánult meg, ezért a leghálásabb köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik a temetésen megjelenni szivesek voltak, vigasztaló részvétükkel felkerestek, a rántalra koszorut helyeztek, vagy bármi módon enyhitették bánatos szivem fájdalmát.

Rőh Pál.

Kiszönetnyilvánitás.

Mindazoknak, akik felejthetetlen jó anyánk, anyósom és nagyanyánk **özv. Horváth Jánosné** temetésén megjelentek, részvétszavukkal bennünket felkeresték, ami által némileg enyhitettek nagy fájdalmunkat, hálás köszönetet mondunk.

Az elhunyt veje, gyermekei és unokái.

Eladó ház

Czelldömölkön az Árpád-utcában 5. szám alatt levő ház szabad kézből eladó.

Értekezni lehet a tulajdonosnál dr. Móritz Dénes ügyvédnél.

1960, 120, 60. és 50. m/m. normális teljesen uj „chrom" borjépszijak azonnal eladók.

Schrantz Elek

Aisósnádva.

Felhivás.

A Kemenesaljai Önsegélyző Hitelszövetkezet Czelldömölkön f. évi november hóban nyitotta meg

VIII. (8 éves) évtársulatát. Egy üzletrész 50 fill.

Kölcsönöket nyujt **olcsó kamatláb mellett, bélyegmentes kötelezvényre**, mely kölcsönök a hátralékfizetésekkel törlesztendők. — Minden üzletrész után 50 fillér beiratási dij fizetendő egyszersmind [illegible]korra. Üzletrészek a

Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank Részvénytársaság

Czelldömölki üzletnelyiségében, az üzleti órákban jegyezhetők.

Ugyanott tűz, betörés, élet, beleset biztositások vétetnek fel és osztálysorsjegyek adatnak el.